

derigennem kunde skabe Tilfredshed. Ogsaa af den Grund kunde jeg ønske, at vi kom ind paa en anden Ordning, saaledes at det blev ved Tilskud fra de vedkommende selv, de fik deres Aldersdomsforsørgelse. Paa den Maade tror jeg, man vilde være i Stand til at skabe større Tilfredshed i alt Fald, selv om man ikke kan skabe fuld Tilfredshed, for det er jo nu ikke saa let.

For at vi kan vinde Tid til dette, vil jeg anmode den højtærede Indenrigsminister om at forberede Arbejdet herpaa ved at samle saa fyldigt et Materiale som muligt, og naar saa Kommissionsbetænkningen foreligger, vil der sikkert være tilstrækkeligt Grundlag for en Realitetsdrøftelse af Lovforslaget. Paa det nuværende Tidspunkt tror jeg, det vil være saare vanskeligt at faa gennemført noget tilfredsstillende, og jeg beklager derfor, at vi ikke i Udvalget har kunnet samles om enkelte mindre Ændringer, som kunde bidrage til at gøre Loven bedre i den Ventetid, som de gamle sikkert vil faa, inden vi kommer til en virkelig Reform af Loven. Paa det nuværende Tidspunkt tror jeg ikke, man skal stille for lyse Forhaabninger op overfor de gamle.

Med disse Ord skal jeg anbefale de Mindretalsændringer, som jeg har været med til at stille, da jeg tror, de vilde være en Hjælp for dem, der er allerdaarligst stillede, de vilde kunne være en midlertidig Haandsrækning i den Ventetid, som jeg er overbevist om, de gamle vil faa.

Holdgaard: Da den ærede Ordfører Hr. Holger Larsen har gjort udførligt Rede for de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet, er der ikke nogen særlig Grund for mig til at komme dybt ind paa dem; men særlig foranlediget af nogle Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Kragh er det dog nødvendigt for mig i nogen Maade at begrunde, hvorfor mit Parti er Medforslagsstiller til Flertallets Ændringsforslag.

Det ærede Medlem Hr. Kragh sagde, at Flertallet under Udvalgsbehandlingen var kommet til Erkendelse af, at Udgifterne efter Lovforslaget var for store. Nu kan jeg ganske vist ikke begynde med at sige, saaledes som det ærede Medlem sagde for sit Partis Vedkommende, at vi ved Lovforslagets første Behandling var bestemte Modstandere af Ministerens Forslag; vi var nemlig, som jeg ogsaa udtalte den Gang, paa visse Punkter Tilhængere af Lovforslaget, men paa visse Punkter maatte vi ønske det ændret. Da det nu forekommer mig, at vi har faaet Indrømmelser paa visse af disse Punkter, er dermed Be-

grundelsen givet for, at vi er Medforslagsstillere til de af Flertallet stillede Ændringsforslag. Der var særlig tre Ting, jeg pointerede ved første Behandling, tre Punkter, hvor vi ønskede Ændringer i Aldersrentelovgivningens.

For det første ønskede vi at arbejde for, at de daarligst stillede, altsaa de Aldersrentenydere, som ikke har anden Indtægt eller kun en meget lille Indtægt, kunde faa deres Aldersrente forhøjet. Det var det væsentligste for os, og det var derfor det Punkt, hvor vi særlig vilde arbejde for at faa Loven forbedret. For det andet mente vi, at en Forbedring kunde opnaas, uden at det var nødvendigt at forøge Udgifterne saa stærkt, som Ministeren havde foreslaaet. Derfor udtalte jeg ogsaa angaaende Lovforslagets økonomiske Side, at der maatte tages Hensyn til de finansielle Forhold her i Landet. Men ogsaa paa dette Punkt er der taget Hensyn ved de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet, hvad det ærede Medlem Hr. Kragh ogsaa indrømmede. For det tredje ønskede vi, at der skulde gives større Frihed for Kommunalbestyrelserne til at skønne i særlige Tilfælde, fordi vi har gjort den Erfaring i det praktiske Liv, at selv om der sættes faste Takster, som Flertallet nu foreslaar, vil der være særlige Forhold, hvor det vil være ganske nødvendigt, hvis man da vil have en retfærdig Ordning, at give Kommunalbestyrelserne Frihed til at skønne indenfor de bestemte økonomiske Rammer, der er afstukket.

Det var de tre Ting, jeg særlig pointerede, og det synes mig, at der gennem Flertallets Ændringsforslag i høj Grad er givet Udtryk for disse tre Synspunkter fra vor Side.

Hvad det første Spørgsmaal angaar, en Forbedring af de daarligst stilledes Kaar, er Forholdet det, at disses Kaar forbedres ikke ubetydeligt gennem de foreslaaede Ændringer. Jeg udtalte ved første Behandling, at vi kunde billige de Forhøjelser, der var foreslaaet af den højtærede Minister for de daarligst stillede, og derfor fastholdes ogsaa nu de oprindeligt foreslaaede Takster for de daarligst stillede. Jeg skal ganske kort nævne, at et Ægtepar i København i 65 Aars Alderen, hvis Indtægter ligger under 300 Kr., faar et Tillæg paa 72 Kr.; for enlige Mænd i København med en Indtægt paa indtil 100 Kr. er Tillæget 168 Kr., for enlige Kvinder med samme Indtægt er Tillæget 144 Kr. Tillæget for Ægtepar i Købstæderne med indtil 200 Kr.s Indtægt er 96 Kr., for